தமிழ்நாட்டை பாரபட்சமாக நடத்துகிறது ஒன்றிய அரசு!

பேரவையில் நிதி அமைச்சர் தங்கம் தென்னரசு பதிலுரை....

4 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாடு முழுமைக்கும், முழுமையாக பின்பற்றக்கூடிய அளவிலே மாதிரி திட்டங்க ளாக இன்றைக்கு உருவாக்கி நாட்டையும் பிற மாநிலங்களையும் வழிநடத்திச் செல்லக்கூடிய நல்ல திட்டங்களாக இவை வந்திருக்கிறது.

பேரிடர் நிவாரணமாக ஒரு சல்லிக்காசு கூட கொடுக்கவில்லை!

பேரிடர் மேலாண்மை. மிக்ஜாம் புயல், நமது சென்னை மாநகரத்தை ஒட்டியும், அருகாமை மாவட்டங்களிலும் மிகப் பெரிய பேரழிவை ஏற்படுத்தியதை நீங்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள். இப்பாதிப்புகளை சீரமைப்பதற்காக, ஒன்றிய அரசிடமிருந்து 19,650 கோடி ரூபாய் மாநில அரசுக்கு நிவாரண நிதியாக வழங்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து கேட்டுவருகிறோம். தென்மாவட்டங்களில் வரலாறு காணாத மழையால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால், பெரும் பாதிப்பினை தூத்துக்குடி, நெல்லை, தென்காசி மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் எதிர்கொண்டன. அதற்காக ஒன்றிய அரசிடமிருந்து தற்காலிக மற்றும் நிரந்தர சீரமைப்புப் பணிகளுக்காக 18,214 கோடி ரூபாய் நிதி வழங்குமாறு கேட்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வோராண்டும் பேரிடர் நிகழ்கிறதோ, இல்லையோ நான் குறிப்பிட்டுள்ள இந்தத் தொகை, மிக்ஜாம் புயலுக்காகவும், தென்மாவட்ட புயல் நிவாரண நிதியாகவும் இரண்டு கட்டங்களாக கேட்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவர்கள் நமக்கு என்ன வழங்கியிருக்கிறார்கள்? பேரிடர் வருகிறதோ, இல்லையோ, 15-வது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், ஆண்டுதோறும் regular ஆக விடுவிக்கக்கூடிய மாநில பேரிடர் நிவாரண நிதியின் இரண்டாம் தவணையை மட்டும்தான் நம்மிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஒன்றிய அரசு, அவ்வாறு இரண்டாவது தவணையை மட்டும் நமக்கு அளித்து விட்டு, தேர்தல் காரணங்களுக்காக, ஏதோ பெரிய அளவில் நமக்கு நிதி உதவி செய்துவிட்டது போன்று ஒரு பிம்பத்தை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் கட்டமைக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து, பல்வேறு குழுக்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தன. Central Committee வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து பல ஒன்றிய அமைச்சர்கள் வருகை புரிந்தனர்.

அனைவரும் வந்தார்களேயொழிய, நான் தற்போது பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நொடி வரையில், கிராமங்களில் சொல்லும் வார்த்தையான ஒரு அம்மஞ்ஜல்லிகூட நம்மிடம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

ஒன்றிய அரசு பாரபட்சம் காட்டுவது ஏன்?

தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும்தான் இந்த பாரபட்சமா என்ற கேள்வி இயற்கையாக எழுகிறது. காரணம், இது தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, 2023 ஆம் ஆண்டில் குஜராத் மாநிலத்தில் பிபர்ஜாய் புயல் வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது, எவ்வளவு நிதி வழங்கப்பட்டதென்றால், ரூ.338 கோடி அளிக்கப்பட்டது. அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில், 2022 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளம் வந்தபோது, ரூ.250 கோடி நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்பட்டது. அதே 2022 ஆம் ஆண்டில் கர்நாடக மாநிலத்தில் வெள்ளம் வந்தபோது, 939 கோடி நிவாரண நிதி வழங்கப்பட்டது. 2021 ஆம் ஆண்டில், குஜராத் புயலுக்கு, 1,000 கோடி ரூபாயை அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் 2021 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளம் ஏற்பட்ட போது, 600 கோடி ரூபாய் நிதி வழங்கப்பட்டது. பீஹார் மாநிலத்தில் வெள்ளம் ஏற்பட்ட போது, 1038 கோடி ரூபாய் நிதி வழங்கப்பட்டது. கர்நாடக மாநிலத்தில் 2021 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளம் ஏற்பட்ட போது, 1,623 கோடி ரூபாய் நிதி வழங்கப்பட்டது. ஆக, இத்தனை மாநிலங்களுக்கும் வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட புயல் பாதிப்புகளுக்கான நிவாரண நிதியை வழங்கியிருக்கக்கூடிய ஒன்றிய அரசு, தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் இந்தப் பாரபட்சத்தை ஏன் காட்டுகிறது என்பதற்கான கேள்வியை, நான் இப்பேரவையின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

ரூ.540 கோடியில் வெள்ள நிவாரணம்!

இந்த ஏழை எளிய தமிழ்நாட்டு மக்கள், திராவிட மாடல் ஆட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஒரே காரணத்தினால்தான், ஒன்றிய அரசு இந்தப் பாரபட்சத்தைக் காட்டுவதாக இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் 10 பைசா கூட புயல் நிவாரணமாக அளிக்காத இதே சூழ்நிலையில், நம்முடைய அரசு, மிக்ஜாம் புயலால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சென்னை மற்றும் சுற்றுப்புற மாவட்டங்களிலுள்ள 24.25 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு தலா 6,000 ரூபாய் என்ற அளவில், 1,486 கோடி ரூபாயை நிவாரண நிதியாக வழங்கியுள்ளது. தென்மாவட்டங்களில் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட வாழ்வாதாரத்தை இழந்த குடும்பங்களுக்கு 6,000/- ரூபாய் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு ரூ.1,000/- என்று மொத்தம் 30.94 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு, அரசு 540 கோடி ரூபாய் செலவில் நிவாரணம் வழங்கியிருக்கிறது. சேதமடைந்த வீடுகளுக்குப் பதிலாக புதிய வீடுகள் மற்றும் பழுது பார்த்தல் செய்வதற்கு 385 கோடி ரூபாய், பயிர் சேத நிவாரண நிதியாக 250 கோடி ரூபாய், தற்காலிக மற்றும் நிரந்தர சீரமைப்பிற்காக நெடுஞ்சாலைத் துறைக்கு ரூ.725 கோடி ரூபாய், நீர்வளத் துறையின் சீரமைப்புப் பணிகளுக்காக 430 கோடி ரூபாய், சேதமடைந்த மீன்பிடிப் படகுகளுக்கு நிவாரணமாக 15 கோடி ரூபாயும், கால்நடைகள் வழங்குவதற்கு கடன், உப்பளப் பணியாளர்களுக்கான உதவித் தொகை, பள்ளி மற்றும் கல்லூரி பாடப் புத்தகங்கள் வழங்குவதற்கு போன்ற அனைத்தையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்களும், அண்மையில் தூத்துக்குடி மாவட்டத்திற்கு வருவதாக நான் அறிகிறேன். நிச்சயமாக அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவோ அல்லது வருவதையொட்டியோ நம்முடைய தேசிய பேரிடர் நிவாரண நிதியிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய நிதியை ஒன்றிய அரசு வழங்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதேபோன்று, விண்வெளிச் சாதனைக்கு அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு வரக்கூடிய நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் சமவெளியில் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடிய இந்த துயரத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, அதைத் தணிப்பதற்கான முயற்சிகளையும் அவர்கள் மேற்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் இந்த அவையில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மெட்ரோ இரயில் திட்டம் - 2 ஆம் கட்டம் ஒப்புதல் தராத ஒன்றிய அரசு!

அதேபோன்று மெட்ரோ இரயில் திட்டம். 63,246 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் சென்னை மெட்ரோ இரயில் திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்டம் நமது மாநிலத்திலேயே மிகப் பெரும் திட்டமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

அனைத்து மாநிலங்களிலும் மேற்கொள்ளக் கூடிய இதுபோன்ற மெட்ரோ இரயில் திட்டத்திற்கு ஒன்றிய அரசு தனது பங்களிப்பை வழங்குவதுதான் இரு அரசுகளுக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய ஓர் ஒப்பந்தம். 50 சதவிகிதம் ஒன்றிய அரசின் பங்களிப்பு மற்றும் 50 சதவிகிதம் மாநில அரசு பங்களிப்பும் ஆகும். நம்முடைய ஒன்றிய உள் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சென்னைக்கு வருகைபுரிந்து, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கை குலுக்கி, திட்டங்களுக்கான அடிக்கல்லை நாட்டினார்கள்.

இந்த கைகுலுக்கலை நம்பிக் கொண்டு அவர்களும் கண்மூடித்தனமாக இந்தப் பணிகளையெல்லாம் உடனடியாக ஆரம்பித்து, நடத்தலாம் என்று பார்த்தால், அந்தப் பணிகள் கைக்குலுக்குதலோடு முடிந்துவிட்டதைப் பல, கைகுலுக்கினார்களே

தமிழ்நாட்டு மக்களை உயிராகக் கருதுகிறார் நம் முதல்வர்!

தவிர கண் திறக்காமல் போய்விட்டார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதற்கு முன்பாகவே, அவர்கள் கடைக்கண் பார்வை காட்டியிருந்தால், நம் மாநிலம் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு சேமித்திருக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்திற்கு 17-8-2021 அன்று திட்ட முதலீட்டு வாரியம் PIB (Project Implementation Board) ஒப்புதல் கொடுத்தது. ஆனால், சென்னை மெட்ரோ இரண்டாம் கட்டத்திற்கு ஒன்றிய அரசு இதுவரையில், எந்தவிதமான ஒப்பதலையும் தரவில்லை. இதன்காரணமாக மாநில அரசே முழு செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ஒப்புதல் தராமல் இருக்கும் ஒன்றிய அரசு அதேவேளையில் பார்த்தோம் என்றால், 2022-ல் நாக்பூர் மெட்ரோ இரண்டாம் கட்டம், கொச்சி மெட்ரோ இரண்டாம் கட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. 2023-ல் குருகிராம், புனே மெட்ரோ திட்டத்திற்கும் ஒன்றிய அரசு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறது. இந்த நியாயமற்ற செயலினால் மாநில அரசுக்கு இந்த வருடம் மட்டும் சுமார் 9,000 கோடி ரூபாயும், அடுத்த வருடம் சுமார் 12,000 கோடி ரூபாயும் கூடுதல் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிய அரசு தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றாததால் மாநில அரசினுடைய கடனும், பற்றாக்குறையும் மீண்டும் இதிலே அதிகரித்திருக்கிறது. ஒன்றிய அரசு மீண்டும் இந்தத் திட்டத்திற்கு விரைவில் ஒப்புதல் அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இப்போது வெளிநடப்பு செய்திருக்கக்கூடிய, சமீபத்தில் மனம்மாறிய மைந்தனாக மாறியிருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இதற்குக் குரல் கொடுப்பார் என்று நம்புகிறேன். நேற்று உரையாற்றியிருக்கக்கூடிய கோவை தெற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினரும், இதற்கு உரிய அளவிலே ஒத்துழைப்பார் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிற்கு தொடர்ந்து அநீதி இழைப்பதா?

கூடுதல் வரி, மேல் வரி, cess and surcharges, நான் இங்கே ஒரு quote சொல்கிறேன். 'எங்கள் மாநிலம் 60,000 கோடி ரூபாய் ஒன்றியத்திற்கு தருகிறது. ஆனால் எங்களுக்குத் திரும்பக் கிடைப்பது என்ன? எங்கள் மாநிலம் என்ன கையேந்தியிருக்கும் மாநிலமா?' இப்படிக் கேட்டது யார் தெரியுமா? மாநில உரிமைகளுக்கு பெரிய பெரிய உரத்த குரல் கொடுத்தவர் வேறு யாரும் இல்லை. 2012 ஆம் ஆண்டில் குஜராத் மாநிலத்தின் முதல்வராக இருந்தவர், இன்றைய பாரதப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்கள், அந்த மாநிலத்தினுடைய உரிமைக் குரல், குஜராத்திலே மாநில முதலமைச்சராக எழுந்தது. அவர் அன்றைக்கு குஜராத்திலிருந்து கேட்ட அதே குரலைத்தான் இங்கு தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமைக் குரலாக இங்கேயிருந்து நாம் எழுப்புகிறோம் என்பதை நான் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒன்றிய அரசு தனது வரிகளை மாநிலங்களுக்கு எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டும் நிதிக்குழு ஒரு பரிந்துரை செய்கிறது. 10-வது நிதிக்குழுவில் 6.64 சதவிகிதம் என்று இருந்த தனது பங்கைத் தொடர்ந்து குறைத்து,

15-வது நிதிக் குழுவில் 4.8 சதவிகிதமாக குறைத்திருக்கிறது. நிதிக்குழு தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அநீதியை இழைக்கிறது. இதுபோதாது என்று, ஒன்றிய அரசு தனது வரிகள்மீது, மேல் வரி மற்றும் கூடுதல் கட்டணத்தை அதாவது, cess and surcharges விதிக்கிறது.

> **“ கோசல நாட்டிலே வள்ளல் தன்மை கிடையாது. காரணம் அங்கே வறுமையில்லை. கோசல நாட்டிலே பெரும் வீரர்கள் கிடையாது. காரணம் எதிர்த்து போராடக்கூடிய எவரும் எதிரே இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) உண்மை இல்லை. காரணம் அங்கே ஒரு பொய்யுரை இல்லை. ஒண்மையில்லை பல கேள்வி மேன்மையால். அறியாமை என்பது அங்கில்லை. காரணம் அந்தக் கோசல நாட்டிலே கல்வி வளாகத்திற்கு அள்ளிக் கொடுத்த வள்ளல் இருந்தான் என்ற காரணத்தினாலே. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ராமராஜ்ஜியம் எப்படி இருந்ததோ இல்லையோ யானொன்றறியேன் பராபரமே. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய திராவிட மாடல் ஆட்சி எல்லோருக்கும் எல்லாமுமான ராஜ்ஜியமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லுவேன். ”**

மாநிலத்தின் கடன் சுமை குறைந்திருக்கும்!

நியாயமாகப் பார்த்தால் இந்தத் தொகையும் மாநில அரசோடு சேர்ந்து பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். ஆனால், ஒன்றிய அரசு இந்தத் தொகையைத் தானே வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. 2021-2022-ல் cess and surcharges மூலம் ஒன்றிய அரசு ரூ.5.8 இலட்சம் கோடி ரூபாயை திரட்டியிருக்கிறது. 2022-2023-ல் ரூ.6.19 இலட்சம் கோடி ரூபாய், 2023-2024-ல் ரூ.6.5 இலட்சம் கோடி ரூபாய், 2024-2025-ல் ரூ.6.95 இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு இப்போது திட்டமிட்டிருக்கிறது.

ஒரு கற்பனைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கற்பனையாகத்தான் சொல்கிறேன். ஒன்றிய அரசு ஒருநாளும் கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை கடைபிடிக்கப் போவதில்லை. நான் கற்பனையாக வைத்துக்கொண்டாலும் கூட ஒருவேளை அவர்கள் இந்தக் கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை கடைபிடித்து, மாநில அரசுகளுக்கு இந்தத் தொகையை பகிர்ந்து கொடுத்திருப்பார்கள் என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் 2021-2022-ல் சுமார் 9,000 கோடி ரூபாயும், 2022-2023-ல் சுமார் 10,300 கோடி ரூபாயும்,

2023-2024-ல் சுமார் 10,900 கோடி ரூபாயும், 2024-2025-ல் சுமார் 11,600 கோடி ரூபாயும் கிடைத்திருக்கும். இந்தத் தொகையெல்லாம் நம் மாநிலத்திற்கு கிடைத்திருந்தால் மாநிலத்தினுடைய கடன் சுமையும், பற்றாக்குறையும் நிச்சயமாக குறைந்திருக்கும். இது தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமல்ல. ஒட்டு மொத்தமாக தென் மாநிலங்களில் முழுவதும் இந்தமாதிரிப் பிரிச்சினை வந்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இதை நான் நாடு சார்ந்த பிரச்சினையாகவே கருதுகிறேன் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மின்பகிர்மான கழக இழப்பீட்டு நிதி!

அதேபோல மின் உற்பத்தி மற்றும் மின்பகிர்மான கழகம் TANGEDCO அதற்கான இழப்பீட்டு நிவாரண நிதியைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். அதுகுறித்து, இந்த மன்றத்திலே நான் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நான் சொன்னதைப் போல ஒன்றிய அரசு நியாயமற்ற கடுமையான நிபந்தனைகளை விதித்து, நமது நிதிநிலைமையைப் பாதிக்கும் வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

அதில் ஒன்றாக, மாநில அரசு தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகத்தின் மின் பகிர்மான இழப்பீட்டினை ஒன்றிய அரசு வகுத்துள்ள கணக்கீட்டிற்கு ஏற்றாற்போல், ஒவ்வொரு வருடமும் மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டும். இதன்விளைவாக இந்த வருடம் 17,117 கோடி ரூபாய் வழங்கியுள்ளோம். வருங்காலத்தில் 14,442 கோடி ரூபாய் வழங்கவிருக்கிறோம். இதனால்தான் அதிகளவு இழப்பீட்டுத் தொகை TANGEDCO-க்கு வழங்க வேண்டிய கட்டாயம் எழுந்திருக்கிறது. எனினும், மாநில அரசு இத்துறையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. TANGEDCO நிறுவன அமைப்பை மாற்றியமைத்தல்-Unbundling இதனால் மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானத்தில் தனிக்கவனம் செலுத்த இயலும். அதிக வட்டியுள்ள கடன் குறைந்த வட்டிக் கடனாக மாறும். பசுமையாற்றல் மீது சிறப்பு கவனம் செலுத்துவதற்காக ஒரு புதிய நிறுவனம் தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாநிலத்தின் வளர்ச்சியை கூட்டுவதற்கு ரூ.59,681 கோடி!

அதைப்போல, நேற்று பேசும் போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலதன செலவுகளைப்பற்றிக் கூட கேட்டார்கள். கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் பார்த்தீர்களென்றால், மூலதன செலவிற்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்பதைப் பல்வேறு தரவுகள் சொல்கின்றன. மூலதனச் செலவுகளைப் பொறுத்தவரை, 2011-2012 ஆம் ஆண்டில் 16,336 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 2020-2021 ஆம் ஆண்டில் 33,068 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. பத்து வருடங்கள் அவர்கள்தான் ஆட்சி செய்தார்கள். இந்த பத்து வருட ஆட்சியில் அவர்கள் செய்துள்ள மூலதனச் செலவு 16,732 கோடி ரூபாய் மட்டும்தான் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆட்சியில் கடும் நிதி நெருக்கடியிலும்கூட, நாங்கள் இந்த நேரத்திலே மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியை ஈட்டுவதற்காக, இந்த மூலதனச் செலவுகள் மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியைக் கூட்டுவதற்காக, இந்த மூன்று வருடத்தில் 33,068 கோடி ரூபாயாக இருந்ததை 12,000 கோடி ரூபாய் சென்னை மெட்ரோ திட்டத்திற்காக நாம் அளித்தது உட்பட, அதையும் சேர்த்து பார்ப்பீர்களென்றால், 59,681 கோடியாக உயர்த்தி, இப்பணிகளை நாம் செய்து வருகிறோம். மூன்றே ஆண்டுகளில் மூலதனச் செலவை 26,613 கோடி ரூபாய் நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் மூலதனச் செலவை உயர்த்தாமல் சென்றிருக்கக்கூடிய அந்த வருடத்திற்கும் சேர்த்து, வருங்காலத்தில் நாங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மூலதனச் செலவுகளுக்கான அதிக ஒதுக்கீடுகளை செய்து நம்முடைய மாநிலத்தை புதிய உச்சத்திற்கு கொண்டு செல்வோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரூ.9,535 கோடியில் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டங்கள்!

மூலதனச் செலவுகளைப் பொறுத்தமட்டில் தற்போது 63,246 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் சென்னை, அதேபோல், 10,740 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் கோவை மற்றும் 11,368 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் மதுரை போன்ற மாநகராட்சிகளில் மெட்ரோ ரயில் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவுள்ளன. நாமக்கல், பெரம்பலூர், திண்டுக்கல், கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள மக்கள் பயன்பெறும்வகையில் மொத்தமாக 9,535 கோடி ரூபாய் அளவிலே கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவுள்ளன. சாலை மற்றும் பாலங்கள் மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக 17,890 கோடி ரூபாயும், போக்குவரத்துத் துறைக்கு 2,966 கோடி ரூபாயும் என்று இந்த மூலதனச் செலவுகளிலே தமிழ்நாடு அரசு எந்த அளவிலே நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே அச்சடிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ்நூல்!

ஒரு வரலாற்றை நான் இந்த மாமன்றத்திலே பதிய வைக்க விரும்புகிறேன். ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே அச்சடிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் நூல் தமிழிலே தான் வெளிவந்தது. 1554 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11 ஆம் தேதி போர்ச்சுகல் நாட்டில் Lisbon **நகரத்தில்** Cartilha **என்ற தலைப்பில் 38 பக்கங்களைக் கொண்ட சிறு தமிழ் நூல் ஒன்று அச்சடிக்கப்பட்டது. வருடம் 1554. அந்த நூல் அச்சடிக்கப்பட்ட காலத்தில் உலகப் புகழ் பெற்ற ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்திருக்கவில்லை. இந்தியாவிலே பேரரசர்** Akbar the Great **என்று அழைக்கப்பட்ட மகா அக்பர் அரியணையிலே ஏறியிருக்கவில்லை. கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்து 50 ஆண்டுகள்கூட ஆகியிருக்கவில்லை. உலக வரலாற்றில் மாபெரும் அறிவியல் மேதைகள் கலிலியோ, நியூட்டன் இருவரும் அப்போது பிறந்திருக்கவில்லை. இந்தத் தமிழ்ப் புத்தகம் அச்சடிக்கப்பட்டு நூறு ஆண்டுகள் கழித்துதான் உலக அதிசயமான தாஜ்மஹால் யமுனை ஆற்றங்கரையிலே எழுப்பப்பட்டது. இந்த நூல் வெளிவந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்புதான் ரஷ்ய, சீன, ஜப்பான் மொழிகளிலே அச்சு நூல்கள் வெளிவந்தன. இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பிலே ஒரு முக்கியமான செய்தி இடம் பெற வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நூல் வெளிவருவதற்கு உதவியாக இருந்தவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடியைச் சார்ந்த மூன்று தமிழர்கள். அவர்களது பெயர்** Vincent D Nazareth, Yodge Kavalco and Thomas De Cruz **இந்த மூன்று தமிழர்களுடைய முயற்சியால்தான் 1554 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நூல் அச்சடிக்கப்பட்டது. எனவேதான், இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில்தான் தமிழுக்கான முதல் அச்சு முதற்கொண்டு அரிய ஆவணங்கள் மின்பதிப்பு செய்வதற்காக நிதியினை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது.**

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே!” எனப் பணியாற்றும் முதல்வர்!

தொடர்ச்சி 6 ஆம் பக்கம்